

Nº73 JUNY 2001

L'EVOLUCIÓ

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ I OPINIÓ DEL COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS-MOSSOS D'ESQUADRA (CAT-ME)

SINDICAL

- Actualitat Sindical
- Places en situació provisional
- Hem trobat la pedra angular
- Sentència important
- Què feu amb les meves mil pessetes?
- Projecte de nou reglament de provisió de llocs de treball
- Més sobre els coeficients correctors
- La conspiració va prenent forma
- Tasca jurídica
- El sindicat es útil

OPINIÓ

- Els sindicats fan pena
- Moviment okupa=lluita social
- Anarquia
- La vergonya dels inimigrants il·legals
- Prestigi

CANYA&CONYA

- Bud&Ginger

TOT EL QUE AFECTA A LES NOSTRES CONDICIONS DE TREBALL I ESTATUT PROFESSIONAL APROVAT EN EL DARRER ANY ÉS NUL: HORARIS ESPECIALS, LLOCS DE TREBALL, CONCURSOS, REGLAMENTS, DECRETS, INSTRUCCIONS, ETC.

PER FI ARRIBARÀ LA NEGOCIACIÓ:

- TORN FIX.
- 7 X 7.
- RECUPERACIÓ DE PODER ADQUISITIU.
- VACANCES REALS.
- NIVELL C
- PAGUES DOBLES ÍNTEGRES
- ETC.

L'EMPRESA FA UN ANY QUE ESTÀ CELEBRANT REUNIONS DE CONSELL SENSE QUÒRUM DE CONSTITUCIÓ I EMETENT INFORMES PRECEPTIUS I PREVIS SOBRE TOT EL QUE ENS AFECTA.

COMPETÈNCIES DEL CONSELL DE LA POLICIA: Art. 53 de la Llei de Policia.

..
e) L'emissió **d'informe previ i preceptiu** sobre els projectes de disposicions de caràcter general relatius a les matèries a què es refereix aquest article. (conflictes col·lectius, condicions de prestació del servei, estatut professional, expedients, política de personal)

QUÒRUM PER FER REUNIONS.

Article 26 de la Llei de Procediment Administratiu:

..
Cuando se trate de los órganos colegiados a que se refiere el número 2 del artículo 22 (Consejo de Policia), el Presidente podrá considerar válidamente constituido el órgano, a efectos de celebración de sesión, **si estan presentes los representantes de las Administraciones Públicas y de la organizaciones representativas de intereses sociales miembros del órgano a los que se haya atribuido la condición de portavoces.**

ACTES NULS DE PLE DRET

Article 62 de la Llei de Procediment Administratiu:

..
e) Los dictados prescindiendo total i absolutamente del procedimiento legalmente establecido o **de las normas que contienen la reglas esenciales para la formación de la voluntad de los órganos colegiados.**

EDITORIAL

El sindicat no fa miracles. No tots els problemes tenen solució ni totes les solucions passen pel sindicat. Hi ha situacions injustes però legals. Concretant més, el sindicat és una eina a les vostres mans i que vosaltres heu de fer servir. Tanmateix hem demostrat sobradament la nostra lleialtat al col·lectiu fent tot el possible per defensar-lo, i entre aquest fer, hi ha un aspecte fonamental: **LA INFORMACIÓ**. Hem estat informant durant mesos del que se'ns venia: generalització d'horaris especials, precarització, pèrdua de llocs de treball fixos, noves normatives i instruccions, etc., amb l'esperança de fer veure al col·lectiu les injustícies a les que l'empresa el vol sotmetre, esperant aconseguir animar a la gent a defensar-se. Lamentablement, el nostre alarmisme, la nostra demagogia, les nostres intuïcions es van complint una a una i cada cop més i lamentem dir que la resposta del col·lectiu, dels afectats, no és el contundent que hauria de ser. Massa gent se l'empassa amb la falsa expectativa que empassant-se-la obtindrà un benefici particular superior i que, en cavi, reclamant, anirà directament a la famosa "llista negra", llista que, d'existir i tenir relació amb els recursos presentats, queixes, o expedients, a hores d'ara ja deu ser molt gran. Companys, voldríem animar-vos a que no en deixeu passar ni una, a que reclameu sempre que sou víctimes d'un perjudici, abús, arbitrariedad o injustícia, és l'única manera d'avançar. Per molt que els sindicats ens queixem, reivindicuem, impugnem o lluitem, on realment té efectes l'acció de l'empresa és en vosaltres. Sense la vostra col·laboració, l'acció sindical és un crit en el desert.

També volem transmetre una dada certa per acallar rumors infundats. De sempre, com a SAME, com a SAP o com a CAT-ME hem controlat de forma escrupolosa el percentatge d'afiliats que superen els diversos processos selectius. Sempre hem pogut comprovar que el percentatge d'afiliats que superen els processos selectius o de promoció interna coincideix amb el percentatge d'afiliació que tenim en relació al nombre de components del Cos. Això no ha canviat en els diversos processos que hi ha en marxa o que han acabat recentment: caporals, sergents, grups d'investigació, etc. És a dir, podem afirmar que si, per dir alguna cosa, tenim a un 30 % dels membres d'aquest col·lectiu afiliats, un 30 % dels que aproven per caporal, sergent o el que sigui, són afiliats nostres.

És més, el nombre de membres de l'escala intermèdia afiliats al CAT actualment supera el percentatge que representen en el global del Cos. No us deixeu intimidar per les persones que ens volen mal i difonen falsos rumors.

SALUT!

Aquesta publicació s'edita amb una freqüència mensual i conté informació sindical i professional, destinada al col·lectiu de mossos, afiliats o simpatitzants del CAT.

L'equip encarregat de l'execució tècnica d'aquesta publicació està format per col·laboradors que dediquen temps lliure, coneixements i experiència per a la seva confecció.

SUMARI EDITORIAL

- Editorial 2

SINDICAL

- Actualitat Sindical 3
 - Places en situació provisional 5
 - Hem trobat la pedra angular 6
 - Sentència important 7
 - Què feu amb les meves mil pessetes? 7
 - Projecte de nou reglament de provisió de llocs de treball 8
 - Més sobre els coeficients correctors 8
 - La conspiració va prenent forma 12
 - Tasca jurídica 16
 - El sindicat és útil 16

OPINIÓ

- Els sindicats fan pena 10
 - Moviment okupa=lluita social 13
 - Anarquia 14
 - La vergonya dels inigrants il·legals 15
 - Prestigi 18

CANYA&CONYA

- Bud&Ginger 19

CAT

TELÈFON
93 485 03 50

FAX
93 309 44 80

URGÈNCIES
TELÈFON MÒBIL
629 73 91 92

INTERNET
www.catme.es.vg

E-MAIL
cat-me@teleline.es

ADREÇA
c/ Tànger 48, Baixos Esquerra
Barcelona 08018

EDITA

CAT

Col·lectiu Autònom de Treballadors-
Mossos d'Esquadra
Dep. Legal: B-13161/99

El Col·lectiu Autònom de Treballadors no comparteix, necessàriament, les opinions expressades pels seus col·laboradors.

ACTUALITAT SINDICAL

Seguint la línia que vam iniciar el mes passat, us fem acte seguit un resum d'algunes de les accions que hem promogut des del nostre sindicat, tret del temes que tenen relació amb la nostra Secretaria d'Afers Jurídics, que com ja us vam informar en la revista del mes de maig és la que ens ocasiona els majors esforços. Dels temes pendents de resposta del mes passat, al final d'aquests article us fem saber el que hem rebut.

1- El dia 11/04/2001, el sindicat va adreçar un escrit al Director General, Sr. Xavier Martorell i Villalobos, exigint l'aplicació de la sentència 1/2001 de 22 de gener, dictada per la secció de Cassació de la Sala Contenciosa Administrativa del TSJC, sobre els coeficients multiplicadors. Degut a que el Subdirector General d'Administracions i serveis feia una lectura molt sesgada de la mateixa, inclòs contradient la mateixa sentència que suposadament interpretava, li sol·licitàvem que d'acord amb la Llei de Règim Jurídic i Procediment Administratiu declarés la nul·litat de ple dret de l'escrit que el Subdirector va adreçar a totes les destinacions i que donés compliment íntegre a la sentència dictada per la secció de Cassació de la Sala Contenciosa Administrativa del TSJC.

**SOBRE AQUEST TEMA,
ESPEREM RESPOSTA.**

2- El dia 24/04/2001, el sindicat va adreçar un escrit al Director General, Sr. Xavier Martorell i Villalobos, instant-li a que apliqués d'ofici els mateixos criteris de compensació per passar la revista d'armes que s'utilitzen, per exemple, en l'assistència a judicis.

**SOBRE AQUEST TEMA,
ESPEREM RESPOSTA.**

3- El dia 30/04/2001, el sindicat va adreçar un escrit al Director General, Sr. Xavier Martorell i Villalobos, manifestant-li les il·legalitats en el desenvolupament del servei als centres penitenciaris. El procediment operatiu pel qual es regula el servei als centres penitenciaris data de l'any 1997, i estableix llocs de treball no contemplats en la RLT, com ara l'encàrrec de funcions a un agent o a un caporal per desenvolupar tasques de categoria superior sense cap resolució administrativa i sense cap mena de compensació econòmica de les establertes legalment. Li demanàvem que declarés la nul·litat dels apartats del "Procediment operatiu" corresponents a Organització i Funcions i donés les instruccions oportunes per a la seva aplicació i que es compensés d'acord amb la normativa vigent els agents o caporals els dies que desenvolupin tasques superiors a les que per càrrec li corresponen.

**SOBRE AQUEST TEMA,
ESPEREM RESPOSTA.**

4- El dia 04/05/2001, el sindicat va adreçar un escrit al Director General, Sr. Xavier Martorell i Villalobos, com a President del Consell de la Policia-Mossos d'Esquadra, demanant-li la invalidesa de diverses reunions d'aquest. Bàsicament, l'article 16.2 del Decret 145/1996 de 30 d'Abril pel qual s'aprova el Reglament d'Organització i funcionament intern del Consell de Policia, estableix que el quòrum d'assistència per poder celebrar una sessió, en segona convocatòria, és de, a més del President i Secretari, almenys, la meitat dels Consellers. Tal com consta en les respectives actes, cap sessió del Consell des del mes de març de l'any 2000 ha estat celebrada amb el quòrum d'assistència mínim i, per tant, cap de les sessions celebrades ho ha estat de forma vàlida, el qual fa que cap de

les normes, disposicions, instruccions, resolucions, expedients disciplinaris i d'altres temes aprovats i aplicats que precisaven preceptivament informe previ del Consell, l'ha tingut. Això dona força a la decisió de la Coordinadora d'Acció Sindical de NO anar-hi a cap Consell mentre no es parlin els temes que des dels sindicats venim reclamant i, de ser la nostra interpretació del Decret correcta, com sembla evident només amb una superficial lectura de l'article 16.2, s'obliga a la nostre DG a que tot el que vulgui fer per administrar hagi de comptar amb el diàleg amb els sindicats, com seria desitjable per un millor funcionament, perquè sinó mai s'asseixeix el quòrum establert al Decret.

SOBRE AQUEST TEMA, ESPEREM RESPOSTA.

5- El dia 15/05/2001, el sindicat va adreçar un escrit al Director General, Sr. Xavier Martorell i Villalobos, demanant-li indemnitzacions pels afectats per haver de repetir una prova per error de la DGSC. Sent el cas que molts companys dels presentats a la convocatòria dels grups d'investigació tenen la seva residència fora de la província, i sent el cas que es van desplaçar a l'EPC a fer una prova que, per error, no era la que havien de fer, i sent el cas que vam haver de tornar a l'EPC un altre dia per fer la prova correcta, li demanàvem que posés les mesures oportunes per tal de que aquests tipus d'errors no es repeteixin i que desagreugés en ho possible l'error fent efectiva la indemnització pertinent per a tots els afectats per la despesa que els va suposar aquesta errada.

SOBRE AQUEST TEMA, ESPEREM RESPOSTA.

6- El dia 18/05/2001, el sindicat va adreçar un escrit al Director General, Sr. Xavier Martorell i Villalobos, sobre el brot de legionel·la

al CP. Brians. Li demanàvem que s'informés als agents que hagin de tenir contacte amb interns de centres penitenciaris sobre malalties infeccioses que tinguin aquests interns i que els puguin afectar, dotant-los de les mesures de prevenció adequades; que en casos similars no torni a succeir que ni els mossos ni els sindicats tinguin la informació oficial i que es procedeixi a una inspecció sanitària de les dependències policials del Centre Can Brians i es procedeixi a la seva desinfecció.

SOBRE AQUEST TEMA, ESPEREM RESPOSTA.

RESPOSTES A ESCRITS D'ACTUALITAT SINDICAL DEL MES DE MAIG

Sobre l'escrit adreçat a Sra. Núria de Gispert, Consellera de Governació hem rebut resposta dient que pren nota de les nostres observacions i que ens mantindrà al corrent de l'evolució de les negociacions. (punt 14 actualitat sindical mes de maig).

Sobre el llibre del temari del concurs oposició del Grup d'investigació, que edita el Ministeri de l'Interior l'Administració ens va fer arribar una còpia de "Acuerdos de la comisión nacional ..." (punt 8 actualitat sindical mes de maig).

Com podeu comprovar una vegada més, l'Administració no és massa ràpida, demostrant així, el poc respecte que tenen envers els mossos d'esquadra, dels seus representants o si més no d'alguns dels seus representants, ja que com si hem pogut comprovar si que responen als sindicats que li segueixen el joc i assisteixen a les reunions contravenint els acords de la Coordinadora d'Acció Sindical.

L'EVOLUCIÓ

PLACES EN SITUACIÓ PROVISIONAL

Enric Alsina Illa

A finals del mes passat vam treure un comunicat que sota el títol de DISBAUXA GENERAL criticava la convocatòria de procediment per proveir places en situació provisional de mossos i caporals a Grups d'Investigació i Policia Científica i de sergent en diverses destinacions. Creiem que el tema és prou greu com per no deixar-ho en un simple comunicat i aprofundir en aquest escrit. Quan una Administració és coherent i respectuosa amb els drets dels treballadors, l'assignació provisional a una plaça s'ha de limitar a aquelles situacions de nou ingrés, sigui al Cos o a la categoria, fins la convocatòria d'un concurs, que, segons estableix el propi reglament de provisió, s'ha de fer cada any o, com a molt, cada dos anys.

Ja és prou trist que l'Administració no compleixi les seves pròpies normes i que no convoqui TOTES LES VACANTS de forma anual, però, el que han fet ara, no té nom. Just el dia següent en que acabava el termini de presentació de sol·licituds per als concursos a places de policia científica i grups d'investigació, concursos on no s'oferien totes les vacants, i, a més, s'obligava a les persones que no tinguessin plaça definitiva a concursar a totes les places, inicien un procediment, que no concurs, que l'única diferència del que seria un concurs és la seva manca de garanties, per proveir provisionalment el mateix tipus de places, però amb més quantitat i amb la possibilitat de concursar només a aquelles que es vulgui.

Ho normal, ho lògic, ho de sentit comú, seria que, un cop a l'any, es proveïssin de forma definitiva totes les places vacants existents al Cos. PER QUÈ NO HO FAN? PER QUÈ FAN AQUESTES XAPUSSES? PER QUÈ AQUESTA DISBAUXA? Doncs, la veritat és que no se'ns acut cap raó seriosa o motivada, des del punta de vista del funcionament normal d'una Administració que ho justifiqui i només podem pensar que s'està burlant la legalitat en favor d'un interès empresarial, que no és altre que el de mantenir al personal en la situació més precària possible, amb el mínims drets possibles, amb la selecció més propera a la

“dedocràcia” possible, primant criteris de promoció com ara la submissió, el fer més del que toca, la confiança, que no pas el mèrit i la capacitat.

El Cos funciona molt malament principalment per la manca d'efectius o, per un excés de tasques en relació al personal del que es disposa i, en lloc de solucionar el problema des de l'empresa, incrementant el nombre d'efectius o reduïnt les tasques a desenvolupar, es carrega la responsabilitat als treballadors, empitjorant les seves condicions de treball o obtenint la col·laboració de molts que fan més del que toca a canvi de lllaminadures, favors, promoció, confiança, etc. Gràcies a aquesta important part del col·lectiu que calla, que no diu res, que es deixa trepitjar, que fa més hores del compte, que no reclama coeficients ni dietes, que no s'apunta les hores que fa realment, el projecte tira endavant tort, sense necessitat de redreçar-lo i pagant nosaltres aquests defectes.

Mantenir indefinidament a la gent en destinacions provisionals garanteix aquestes boques tancades. Els companys treballen sempre amb l'espasa de Damocles a sobre, sabent que, en qualsevol moment, els poden canviar de destinació. I el sindicat impugna que impugnaràs mentre la nostra empresa es fa un fart de riure i la gent perd el cul per una plaça tot i aquesta precarietat.

Que dir dels sergents. La seva situació encara és més dramàtica. Anys i panys esperant concurs, encara que sigui per places de lliure designació (quasi totes), temps i temps en situació de provisionalitat. Sembla que se'ls enfumin a la cara. Més ben dit, se n'enfumen a la cara. Ara els hi convoquen un procediment per ocupar places en situació provisional quan el cost de convocar un concurs en tota regla i amb totes les vacants seria el mateix.

Companys, desperteu, ajudeu-nos a acabar amb aquesta disbauxa.

SALUT!

HEM TROBAT LA PEDRA ANGULAR

Enric Alsina Illa

Ja ho dèiem en un comunicat titulat BOMBA SINDICAL. Aquella pedra angular que mencionàvem en un article publicat en un altre número d'aquesta revista, aquella pedra que ens permetés començar a edificar la casa, a assolir objectius: **LA GARANTIA DE NEGOCIACIÓ**. Ens expliquem. El principal problema que ens trobem per aturar l'acció unilateral de l'empresa, el constant deteriorament de les nostres condicions de treball i la impossibilitat d'incidir per aconseguir millores laborals és que totes les normes, reglaments i disposicions que afecten a les nostres condicions de treball o estatut professional han de passar informe previ i preceptiu del Consell de la Policia, tràmit formal necessari per a que aquella disposició pugui aplicar-se. En ser el Consell de Policia un òrgan paritari i el President membre de la part empresarial, els sindicats sempre perdrem una votació en Consell, per tant, la negociació s'ha de produir abans de la celebració del Consell. Fins ara, l'empresa, prepotentment, ha passat de negociar res amb els sindicats, ja que tenien la seguretat que se sortien amb la seva en votació de Consell. Feien quatre reunions on ens escoltaven però no ens feien cas en res per poder demostrar que s'havia negociat, es feia Consell, i tot arreglat. Entretant, nosaltres, com a tontos, caient una i altra vegada en la mateixa trampa. La situació canvia amb la constitució de la CAS i la decisió de no acudir a cap més reunió amb l'empresa, ni de Consell. L'empresa converteix el Consell de Policia en un òrgan unilateral on només hi assisteixen representants d'ells, i no tots, va fent sessions informant sobre les normes que interessa tirar endavant i passa de tots les reivindicacions sindicals, cometent un frau de llei pel que fa a la composició paritària del Consell.

Doncs bé, l'article 16.2 del Decret 145/1996 pel qual s'aprova el Reglament d'Organització i Funcionament Intern del Consell de Policia que defineix el quòrum de constitució del Ple del Consell, és a dir el nombre d'assistents necessa-

ris per a que es pugui celebrar una reunió, estableix textualment per quan no hi assisteixen la majoria absoluta dels seus membres en primera convocatòria que: "En segona convocatòria, el quòrum s'assoleix amb l'assistència del president i secretari o, en el seu cas, les persones que els substitueixin i la meitat almenys, dels seus membres".

Actualment, el Consell de la Policia el componen 13 membres per part empresarial i 13 per part sindical o del col·lectiu, en total 26. El President és un d'aquests 13 membres de l'empresa, per tant, hi ha 1 president i 25 membres. Per tant, per a poder celebrar sessions de Consell i donar el tràmit previ i preceptiu a la disposició, cal l'assistència del President, el Secretari (que no te vot i des d'aquest punt de vista no és membre del Consell) i 13 membres. Tot això vol dir que cal l'assistència com a mínim de un representant sindical. Per tant, totes les sessions de Consell de Policia des de l'any 2.000, excepte la de 9-5-2000, no són vàlides i totes les disposicions tramitades i aplicades tenen un defecte de forma que les pot convertir en nul·les.

El fet que l'empresa necessiti la nostra assistència a Consell és la força que tenim per a forçar la negociació prèvia, la pedra angular, la garantia de negociació.

El sindicat ja ha comunicat aquest fet a l'empresa, la qual no ha respost. Ens imaginem que hauré de ratificar i fer complir la legalitat per via de sentència judicial, així que ja hem iniciat el camí, però, estem molt convençuts que tenim raó. Un cop l'empresa s'adoni del seu error o aconseguim sentència favorable, començarà un període de negociació que ens permetrà acostar-nos als nostres objectius, aconseguir millores, reivindicacions històriques, en fi, complir amb la nostra funció sindical. Si la jugada surt bé hi haurà un canvi radical i importantíssim.

SALUT!

SENTÈNCIA IMPORTANT.

Fa alguns mesos vam rebre un email anònim en el que se'ns comunicava que es procediria a nomenar sotsinspector a una persona que no havia acabat el curs selectiu de l'EPC i se'ns demanava la nostra intervenció. Poc després, va sortir nomenat per DOGC aquesta persona. Es va debatre al sindicat sobre si impugnar el nomenament o no. Es va decidir impugnar-lo pel fet que teníem coneixement que agents que havien patit situacions de baixa o disminució física estant en processos selectius se'ls havia qualificat de no aptes i enteníem que s'estava donant una situació discriminatòria. És a dir, el que preteníem era aconseguir un tracte igualitari per tothom, per bé o per mal, de forma que, es guanyés o perdés el recurs, l'efecte seria positiu. Si es guanyava perquè s'hauria aconseguit aquest tracte igualitari i si es perdia perquè s'aconseguiria una sentència judicial que ens serviria d'argumentació per evitar que cap company fos declarat no apte en un procés selectiu per raons de salut. El problema, en aquest cas, era de prova, necessitàvem testimonis i documents dels que careixíem, de forma que inclòs vam treure un comunicat en el que sol·licitàvem el vostre suport. Finalment, només vam obtenir dos testimonis que havien estat víctimes del tracte arbitrari de l'Administració, però cap prova documental que acredités la il·legalitat del nomenament.

El dia 18 de maig ens ha estat notificada la sentència d'aquest cas, la qual considera el nomenament legal ja que, entre d'altres coses, considera que suspendre un procés selectiu per causes de salut seria limitar el dret a la promoció professional. També desestima una pretensió de l'Administració, en el sentit de la nostra manca de legitimació, cosa important com a sindicat i, d'alguna manera, si bé no massa explícitament, ens reconeix un comportament il·legal, en el cas dels dos testimonis i dels fets relatats, per part de l'Administració, cosa que ens serà molt útil per a reclamar en els seus casos particulars i en futurs casos que se'ns presentin on a un mossos se'l suspengui per estar malalt. Concretament se'ns diu que el dret a la igualtat és en front de la legalitat, no en la il·legalitat, és a dir, que per a que en un cas s'hagi comès una il·legalitat no vol dir que s'hagi de tractar il·legalment a tothom, sinó a l'inrevés.

En definitiva, estem contents amb la sentència ja que ens serà de molta utilitat a tot el col·lectiu.

SALUT!

QUÈ FEU AMB LES MEVES MIL PESSETES?

Un afiliat al CAT contribueix a l'organització amb mil pessetes mensuals. Ens ha semblat oportú informar sobre on es destinen i amb quines quantitats, actualment, aquestes 1.000 pts. amb l'ànim de continuar oferint la nostra imatge de transparència i que tots pugueu comprovar que són mil pessetes molt ben invertides.

Doncs bé d'aquestes mil pessetes mensuals, 160 són per pagar l'assegurança contra sancions disciplinàries; 300 són per pagament d'advocats; 160 a telèfon i 380 al pagament de la revista.

Però, el sindicat, no només té aquestes despeses. Hi ha els temaris, els llibres, els desplaçaments per fer visites, el lloguer del local, el paper, el material d'oficina, els procuradors, el mobiliari, el material informàtic, el material de reivindicació, etc., etc.

Per tant, com afiliat, a part de contribuir a l'existència d'una organització de la teva confiança, estàs rebent una atenció o servei molt més valuós del que pagues. No t'espantis, aquí no hi ha cap trampa, el que passa, senzillament, és que l'organització té altres fonts de finançament a part de les quotes d'afiliació, com són, en aquest cas, els diners que es reben de l'Administració en funció dels resultats electorals i que s'inverteixen plenament en l'organització, és a dir, en que tu disposis d'una eina encara més eficaç.

Animem a tothom qui cregui que cal una organització com la nostra, que cregui que som dignes de confiança i que vulgui donar suport a un sindicat a que s'afiliï i així contribuir a que es puguin fer més coses encara.

SALUT!

PROJECTE DE NOU REGLAMENT DE PROVISIÓ DE LLOCS DE TREBALL

Tot i no haver el quòrum de constitució, el dia 8 de maig, unilateralment, l'empresa va constituir-se en Consell de Policia i va donar el vist i plau a les seves pròpies voluntats. Entre elles, i molt important, un nou reglament de provisió de llocs de treball. Aquest tipus de reglament és el que estableix la forma de proveir les places al Cos, la forma de fer els concursos, les circumstàncies de les situacions de provisionalitat, condicions, garanties, en fi, podríem dir que és un dels camps estatutari-laboral més important i que més ens afecta. Evidentment, no podem reproduir íntegrament aquest text en aquesta publicació, però sí dir-vos que el nou text és pitjor, pel mossos, que l'anterior, més restrictiu i produeix un greuge en vers la resta de funcionaris: eliminació de garanties de plaça fixa, increment de la provisionalitat, reducció dels períodes possessoris, arbitrariedad a dojo, etc.

En quan surti publicat al DOGC, l'impugnarem. Tanmateix, al nostre entendre, aquest reglament és nul de ple dret i per tant, ni es pot aplicar ni pot tenir efectes. L'article 62 de la Llei de Règim Jurídic i Procediment Administratiu que estableix la nul·litat de ple dret dels actes administratius, en la seva lletra e) diu textualment: "Los dictados prescindiendo total i absolutamente del procedimiento legalmente establecido o de las normas que contienen las reglas esenciales para la formación de la voluntad de los órganos colegiados."

El Reglament ha de passar preceptivament informe previ del Consell; el Consell és un òrgan col·legiat; el Reglament del Consell és el que conté les normes essencials per a la formació de la seva voluntat; el quòrum és un element essencial. Per tant, no només aquest reglament pot ser nul de ple dret, sinó tota la normativa informada des del 2.000.

Això vol dir, i seria molt convenient, que qualsevol de vosaltres al que se li apliqui aquest reglament, en el seu perjudici, o qualsevol altre norma aprovada en aquest període, inclòs instruccions d'horari, instés la nul·litat de ple dret de la norma acollint-se a aquestes al·legacions, evitant així el perjudici que se li pretén causar o se li està causant.

Per a qualsevol consulta, suport o requeriment, ja sabeu que estem a la vostra disposició. Ànims!.

SALUT!

MÉS SOBRE COEFICIENTS MULTIPLICADORS.

El dia 25 d'abril d'enguany, el DG, va dictar una resolució per la qual es delega la signatura pel que fa a la modificació de la planificació de la jornada de treball en diversos comandaments. No entrarem a valorar la legalitat o no d'aquesta delegació, sinó que, curiosament, en la motivació de la resolució, que no pas en la part dispositiva, torna a fer referència a l'aplicació dels coeficients multiplicadors i ens temem que aquesta referència no normativa torni a tenir efectes reals en el col·lectiu pel que fa a

MÉS SOBRE COEFICIENTS MULTIPLICADORS.

l'aplicació de coeficients. Anem als antecedents. Un company guanya un contenciós obligant a l'Administració a aplicar-li els coeficients per haver-li planificat treball en un dia que tenia planificat de festa. L'Administració presenta un recurs de cassació en interès de llei davant el TSJC on demana al tribunal que dicti sentència fixant com a doctrina legal la interpretació que feia l'Administració per l'aplicació de coeficients, i que conceptualment era:

- Només s'aplicaran coeficients si ja s'han realitzat les 1680 hores de treball efectiu anual.

Hi havia altres interpretacions reclamades, però tot es reduïa a això, de forma que, mentre no s'arribés al còmput de 1680 h. no s'aplicarien coeficients ni per perllongació, ni per treball en dia festiu, ni per disponibilitat.

La sentència per la qual l'Administració pretenia establir una DOCTRINA LEGAL D'APLICACIÓ DE COEFICIENTS, és molt clara:

“... procedint a la compensació en tots els casos de perllongament de jornada, treball en dies festius o situació de disponibilitat.”

“.. és correcte entendre que la compensació per treball en dies festius, prevista a l'article 20 del decret, és sempre d'aplicació, ja que l'article 18.2 no preveu cap limitació per la causa de la necessitat, ni exigeix que s'hagi assolit el còmput anual d'hores de treball efectiu fixat a l'article 2.”

Per tant, tingueu el tipus d'horari que tingueu, sobre qualsevol perllongació de jornada o planificació de treball en un dia que teníeu planificat de festa, s'han d'aplicar els coeficients multiplicadors sobre les hores efectivament treballades, que són 1'25 si és en torn diürn de dilluns a divendres, 1'50 si és en torn nocturn i 1'75 si és en caps de setmana.

Doncs bé, tornant al tema, el DG, en el punt 3 de FETS, repetim, no en la part resolutiva, en el RESOLC, diu:

“... que la sentència desestimatòria d'un recurs de cassació en interès de llei no converteix en DOCTRINA LEGAL el pronunciament jurisdiccional...” contra el que deia en la demanda.

“... la sentència 35/2001, de 26 de març del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 14 de Barcelona, ha considerat que el pronunciament de la sentència 1/2001 del TSJC no era vinculant i ha estimat que cal fer una interpretació sistemàtica dels articles 2.3, 18 i 20 del Decret de Jornada i Horari, segons la qual l'aplicació dels coeficients es limita als casos en que s'han fet les 1.680 hores de treball efectiu anual.”

Al·lucines pepinillos! O sigui, que una sentència d'un òrgan inferior n'anul·la una d'un de superior i, a més, sembla que aquesta sí que és DOCTRINA LEGAL. Segona, convidem a qualsevol a que es llegeixi els articles 2.3, 18 i 20 del Decret i vegi com **EN CAP CAS** (tal com diu la sentència de cassació) **ES DIU QUE ELS COEFICIENTS NOMÉS S'HAGIN D'APLICAR QUAN JA S'HAN FET LES 1680.**

Així que sigueu conscients que si no us apliquen els coeficients multiplicadors us estant enganyant i heu de reclamar-ho a través de la vostra organització sindical.

La nostra opinió és que el DG està actuant de mala fe, que sap que no està sent respectuós amb la legalitat, la justícia i els nostres drets, que es guanyarà qualsevol recurs que es presenti, però, confia en que ningú o poca gent reclamarà i està guanyant temps per impulsar una reforma del Decret de Jornada i Horaris que legítimi el que de fet volen: **TREBALLADORS A PREU FET.**

Si us plau, reclameu, no ho deixeu passar, **NO US DEIXEU PRENDRE EL PÉL.**

SALUT!

CAT 9

ELS SINDICATS FAN PENA

Xavier Llopart Torrejón, Secretari de Formació del CAT

Aquest article no expressa el sentir majoritari del Secretariat Permanent del CAT-ME.

APPAC, UPC, CAT, SAP, SUME, cinc sindicats i amb el SEC ja son sis. Molts sindicats no? Si però si tenim en comte el que fa cadascú veureu que es normal, ja que molts de nosaltres no ens poden sentir representants per segons quina organització sindical.

APPAC, UPC i SAP tenen un total de 27 alliberats sindicals, 27 persones que en teoria i segons l'accepció de l'Enciclopèdia Catalana el "sindicat es aquella associació formada per a la defensa dels interessos econòmics i socials dels seus membres", bé em sembla que això ho han oblidat aquest tres sindicats ja que, representant (segons les eleccions sindicals) a la majoria del cos no estan defensant els interessos dels treballadors i si ho fan es d'una forma bastant peculiar.

Portem més d'un any "en conflicte" amb l'administració, en teoria es tindrien que portar a terme mobilitzacions, protestes, manifestacions, etc., que fan els sindicats majoritaris APPAC, UPC i SAP? Res, no fan res.

Es va decidir entre tots el sindicats, al sí de la CAS (Coordinadora d'Acció Sindical) no assistir a les reunions amb l'Administració i portar un seguit de accions reivindicatives, no es fa res i per part d'aquest sindicats al contrari, assisteixen a reunions amb l'Administració, etc., quina mena de conflicte es aquest? Perquè li fan el joc a l'Administració? Perque han trencat l'acord entre sindicats?

Fa una gran cagada l'Administració com es equivocar-se amb els exàmens de la convocatòria dels grups d'investigació i APPAC i SAP fent d'altaveus de la Casa envien comunicats avisant del proper examen, fent la feina que correspon a la pròpia Administració, si ja se que no està de menys fer-ho, però no es aquesta la feina dels sindicats, la seva feina hagués estat denunciar públicament ho malament que es fan les coses al Departament i demanar responsabilitats, i no sembla que ho facin.

Que fan els 27 alliberats d'aquests tres sindicats? A que dediquen el "tiempo libre".

- Temaris. Si, son necessaris, però la formació ha de córrer a càrrec de la Casa.
- Cursos, el mateix que el punt anterior.
- Serveis de "teletienda", bé, entraria dins de la defensa dels interessos econòmics.
- Defensa jurídica, hi ha formacions sindicals que et cobren per a la presentació de contenciosos i després s'apunten el "tanto" d'haver guanyat el contenciós quan resulta que la guanyat l'afiliat que l'ha pagat.

On es la defensa dels nostres interessos, els nostres horaris, la nostra formació, la nostra mobilitat? En definitiva els nostres drets?

El dia 8 de maig es va aprovar el nou reglament de provisió de llocs de treball, els sindicats podien disposar de la proposta des d'una setmana abans i sembla ser que cap sindicat, excepte el CAT, va informar al col·lectiu del perjudicial que serà aquest nou reglament, per casualitat els dies que es va entregar la proposta va coincidir amb el pont de l'1 de maig.

Ara el Parlament amb l'oposició del PP ha votat la reforma del Llei de Policia per a permetre

ELS SINDICATS FAN PENA

l'afiliació als sindicats de classe (UGT, CCOO, etc.), el dia 12 va sortir aquest teletip d'Europa Press,

"CATALUNYA.- Los mossos podrán afiliarse a sindicatos interprofesionales

BARCELONA, 12 (EUROPA PRESS)

El Gobierno catalán presentará durante este año una propuesta de modificación de la ley de la Policía de la Generalitat-Mossos d'Esquadra que permita a los agentes de la policía catalana afiliarse a sindicatos interprofesionales en las mismas condiciones que el resto de funcionarios de la Generalitat de Catalunya. Esta nueva regulación no supondrá impedimento alguno para la continuidad y creación de sindicatos específicos de Mossos, los únicos a los que se pueden los agentes en la actualidad.

Esta modificación legislativa se llevará a cabo por mandato del Parlament, que aprobó esta semana una proposición no de ley con los votos de CiU, PSC, ERC e IC-V y los únicos votos en contra del PP, que justificó su negativa alegando que equiparar a los mossos al resto de funcionarios en este sentido supondría el reconocimiento del derecho a la huelga de los mossos, lo que va, a su entender, en contra de la Ley de Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado.

Por el contrario, el resto de grupos, que presentaron la iniciativa de forma conjunta, sostienen que la libre afiliación de los mossos en iguales condiciones a los del resto de funcionarios de la Generalitat «constituye una garantía ante la negociación colectiva y la resolución de eventuales conflictos en el marco de las relaciones laborales».

En este sentido, señalan que la actual limitación de afiliación a sindicatos integrados exclusivamente por miembros del cuerpo «dificulta la relación entre la administración y una parte de sus funcionarios».

Según todos los grupos, «la experiencia obtenida» desde la promulgación en 1994 de la ley de Mossos y las características del cuerpo policial que ya es integral y ordinario en Catalunya «aconsejan» revisar la regulación del derecho de sindicación.»

Fixeu-vos en el següent paràgraf: “la actual limitación de afiliación a sindicatos integrados exclusivamente por miembros del cuerpo «dificulta la relación entre la administración y una parte de sus funcionarios».

Es molt evident que no volen negociar amb nosaltres i que prefereixen sindicats grans i dic grans no forts ja que els sindicats de classe poden ser gran però no forts i menys encara poden defensar els nostres interessos com a col·lectiu ben diferenciat de la resta i amb una problemàtica específica, la prova la teniu amb el SAP que després de la seva integració dins UGT encara estem esperant quina es la seva incidència tal i com van prometre, però clar després de la famosa entrevista del seu secretari general amb el Conseller Pomés, que ens podien esperar d'aquests.

Els sindicats han deixat de banda els interessos dels treballadors per a mirar només pels seus interessos particulars, més proves? A les seves revistes, als taulells d'anuncis de les destinacions. On estan els comunicats reivindicatius, denúncies? On estan els articles crítics amb la direcció del Departament i del cos? Es que tot funciona tan bé? No, no funciona tant bé i vosaltres ho sabeu.

- No us agrada tenir que repetir un examen, que us avisin d'un dia per una altre (si us arriba l'avís) i tenir que baixar un altre cop de la quinta punyeta per la incompetència d'algú. I que fa el vostre sindicat?

- No us agrada tenir que treballar lluny de casa, que no us concedeixin la permuta que heu demanat i d'aquesta forma continuar putejat. Que fa el vostre sindicat?

- No us agrada treballar totes les nits, o la majoria, només pel fet de ser de la 13^a. Que fa el vostre sindicat. (Tot i que no us deixin afilar-vos feu bé d'estar afiliats)

- No us agrada que no deixin fer canvis de torn per a lligar uns dies seguits de festa i així poder estar amb la vostra família.

Em sembla que el cos no es una bassa d'oli, tot i que en vista de les reivindicacions dels sindicats majoritaris així ho sembli. Nosaltres des del CAT-ME poc poden fer, però ho fem, només tenim 5 alliberats i sabeu que treballem per vosaltres, representem una minoria del Cos que ens va votar però continuem lluitant per a tots vosaltres i per això la gent es va afiliant al CAT, però penseu una cosa, són els sindicats majoritaris als que els hi correspon encapçalar aquesta lluita i tirar-la endavant i sou vosaltres els que els hi tindríeu que empaitar o donar-vos-en la vostra confiança, afiliant-vos al CAT i fent-nos majoritaris ja que a nosaltres no ens tremolarien les cames com als altres.

LA CONSPIRACIÓ VA PRENENT FORMA.

Enric Alsina Illa

Aquest article és per comentar el teletip de premsa que ja ha reproduït el company Xavier LLOPART en el seu article. Fa alguns mesos ja vam publicar en aquest mateix mitjà un article que sota el nom de LA CONSPIRACIÓ DELS POMERS I LES ABELLES parlava d'una suposada conspiració i feia sindicalisme ficció sobre el panorama sindical i el futur. A pesar que, suposem, per la gran majoria, aquell article només podia ser obra d'un paranoic, us asseguro que estava fet amb informació fidedigna però indemostrable, d'aquí el to condicional o suposat, ja que no podem afirmar coses que no podem demostrar. Aquest tipus d'informació, normalment, només arriba a persones que estan molt posades en temes sindicals o polítics.

Bé, les malèfiques i corruptes prediccions s'han anat complint i, si el contingut d'aquest teletip és cert; i si les frases que venen entre cometes han estat realment pronunciades per dirigents polítics nostres, també es confirmen les motivacions i els objectius, lògicament, negatius pel col·lectiu, que hi darrera de l'actual projecte sindical que s'impulsa des de fa tres anys des del Departament d'Interior.

Fixeu-vos bé. Gran pacte de totes les organitzacions polítiques que d'una o altre manera estan presents o tenen certa participació, incidència en UGT i CCOO; pacte que es produeix quan ambdues organitzacions han aconseguit, de la forma que tots coneixeu, una plataforma d'entrada al Cos amb garanties per consolidar-se com a majoritaris.

Fixeu-vos també en les frases que el teletip atribueix als polítics:

«constituye una garantía ante la

negociación colectiva y la resolución de eventuales conflictos en el marco de las relaciones laborales».

O sigui, que consideren que els sindicats de classe garanteixen la negociació i la pau, la no crítica o oposició. Mala cosa quan els "jefes" prefereixen uns sindicats a uns altres, vol dir que és per alguna cosa. No serà que pretenen canviar peixos per tomàquets? O potser és alguna cosa pitjor ... Òbviament, nosaltres només tenim un deure amb el col·lectiu, en canvi ells toquen moltes tecles i poden desatendre una part a canvi donar millor atenció a una altra.

«dificulta la relación entre la administración y una parte de sus funcionarios».

O sigui que som una dificultat. Vol dir que molestem, gran pecat no ser submís. Sense comentari.

«la experiencia obtenida» desde la promulgación en 1994 de la ley de Mossos y las características del cuerpo policial que ya es integral y ordinario en Catalunya «aconsejan» revisar la regulación del derecho de sindicación».

L'experiència obtinguda amb nosaltres aconsella que se'n desfasin?

Crec que el tema es mereix una reflexió per part de tothom i la conclusió, donat que s'ha demostrat que teníem raó i que els trets van per on nosaltres dèiem, si es vol un sindicalisme net, no pot ser altre que donar-nos suport, afiliar-se al CAT.

LA CONSPIRACIÓ VA PRENENT FORMA.

A nivell individual no sols sóc partidari dels sindicats de classe, sinó de que els policies hem de tenir els mateixos drets laborals que qualsevol altre treballador, per tant, a priori, sóc partidari d'aquesta reforma legislativa. El que passa, és que crec que aquesta reforma s'aborda amb la intenció d'acabar amb la combativitat sindical afavorint l'entrada de dos sindicats molt institucionalitzats, polititzats, afavorint que el personal s'hi afiliï a través dels serveis sindicals i propiciant la ruïna dels altres, els molestos.

Tanmateix hi ha qui pensa, a la nostra organització, que aquesta reforma ens afavorirà i, potser serà així, si més no, a mig termini. Tot dependrà de com reaccioni la gent. Que passarà quan un afiliat truqui a l'organització i no l'atenguin, l'atengui un assalariat que no és ni mosso i no coneix res de la nostra problemàtica, l'atengui un advocat que desconeix la nostra situació interna, quan aquestes organitzacions no reaccionin a res i moltes altres coses negatives que es veuran.

Per altra banda, penso que tampoc han calculat o tingut en compte que introduir els sindicats de classe no és igual a bassa d'oli, cosa que pot fer que els surti el tret per la culata. Suposo que no han tingut en compte que també hi ha sindicats de classe combatius i confederals, tipus CNT, CGT o CATAAC, que respecten els interessos dels col·lectius que els formen, que són assemblearis i autònoms. Amb aquesta reforma desapareix l'impediment legal per a que aquestes organitzacions també puguin entrar a mossos i, l'únic impediment seria el que es derivaria de la pròpia voluntat de les organitzacions implicades. Si només depengués de mi, us asseguro que, al dia següent a l'aprovació d'aquesta reforma, a mossos hi hauria presència de la CGT o de CATAAC, el qual reforçaria encara més la nostra capacitat d'acció, incidència i la nostra línia sindical al Cos.

SALUT!

MOVIMENT OKUPA

= LLUITA SOCIAL

Enric Alsina Illa

Conscient que articles com aquest o com d'altres d'opinió que escric poden fer butllofes, vull deixar ben clar que són opinions estrictament personals, no del sindicat ni de la resta de companys que treballen al sindicat.

La societat està aborregada, dominada pels poders mediàtics, el que diu la televisió és el que val (fixeu-vos en l'aberrant seguiment per part dels mitjans de la campanya electoral basca). Hi ha pocs moviments que lluitin per la justícia social. El moviment OKUPA n'és un d'ells. Lluita contra l'especulació, per la destinació social de la propietat. Tanmateix, es presenta davant la societat com un grup de gamberros que envaeixen una propietat privada, la destrossen, fan actes de violència de carrer, s'enfronten a la policia, en fi, són criminalitzats sistemàticament.

Algú pot creure's que davant d'una moguda d'aquesta mena no hi hagi ideologia? Perquè no se'n parla? Perquè no s'explica? A la gent se l'hauria d'informar que moltes de les ocupacions que es fan són a finques de propietat administrativa per forçar a destinar-les a ús social en lloc d'esperar a la ruïna per fer especulació i enriquiment. Que moltes d'altres pertanyen a bancs que les han pres a ciutadans que han anat a la ruïna i no han pogut pagar els seus interessos. Que la totalitat són finques abandonades per raons d'especulació i que l'especulació immobiliària ens perjudica a tots de forma directa, no estant penalitzada ni criminalitzada.

Però, és clar, a qui mana, a qui té el poder, a qui té el diner, li interessa criminalitzar als qui lluiten per canvis socials, no li interessa que s'abordi el problema de fons, que es difongui la ideologia, el perquè ni el com, només la forma. Per tant, la notícia és que es crema un contenidor, es trenca un caixer o un vidre o que hi ha enfrontaments amb la policia. Algú s'ha plantejat la possibilitat que dintre d'aquest moviment hi hagi gent infiltrada que protagonitzi o propicii precisament aquesta violència? Creieu que a algú que sap que té les de perdre li interessa l'enfrontament físic directe prenent-ne la iniciativa?

No és que jo tingui un coneixement extensiu sobre l'assumpte, però el tracte que es dona al moviment okupa, tenint en compte les seves motivacions, fa pudor. Penseu que, fins fa alguns anys, no era delicta la ocupació i que, en la meua opinió, es tipifica el fet quan es descobreix que és un instrument de lluita perillós pel sistema liberal-capitalista.

SALUT!

ANARQUIA

Enric Alwina Illa

Els principis ideològics de l'anarquisme parteixen d'un error de base que la fan una ideologia utòpica i inassolible en el seus objectius. L'anarquisme creu en les persones, nega l'evident egoïsme pel qual aquestes es mouen, confia en la bona fe de tothom, en la noblesa, amb l'honestedat. Com que creu en tot això, els principis que inspiren aquest moviment són la igualtat entre les persones, en tots els aspectes, la participació, i, en conseqüència, no creu en la jerarquia sistemàtica.

Els components de la personalitat humana fan que un grup de persones, una societat, precisi un sistema, unes normes, una organització per tal d'evitar que la convivència es basi en la llei del més fort, la llei de la selva. Per altre banda, la convivència en grups o societats, és absolutament necessària per a que els individus assoleixin els seus objectius. Si els individus visquessin absolutament sols i aïllats, en poc temps, tornariem a l'edat de pedra. Ens cal l'altra gent pel nostre propi benefici. Per tant, l'adopció d'un sistema que ordeni la societat és absolutament necessària.

La societat actual està organitzada d'una forma estrictament jeràrquica, adopta la jerarquia com a instrument per imposar ordre: un mana i la resta obeeixen, i es fan lleis i normes per assegurar l'obediència i castigar als qui no respectin aquesta jerarquia. A més, hi ha articulat tot un sistema de premis pels més submisos, i això es reflecteix en qualsevol àmbit de les nostres relacions interpersonals i amb la resta de la societat. Però, canvia això la naturalesa humana? Soluciona el problema de l'egoïsme? Estem segurs que qui mana no està exercint aquesta facultat en el propi profit i el dels seus adeptes? Nosaltres pensem tot el contrari.

L'anarquia proposa un nou ordre, una nova manera de fer canviar la naturalesa humana, per la convivència i el progrés de tothom. Per això l'adopció de l'assemblea com a sistema de govern, perquè ningú sigui superior a ningú, tothom tinguem els mateixos drets i deures, les mateixes possibilitats. Quin major control pot tenir l'individu que el dels seus conciutadans, companys o veïns? Quin sistema pot implicar més a l'individu per convèncer-lo que el bé comú és el propi que la participació en igualtat en la presa de decisions?

D'aquí, del que implica la nostra ideologia, procedeix la persecució secular de la que és objecte l'anarquisme. Qui té el poder, qui mana, veu perillar el seu status cada cop que aquest moviment obté alguna implantació, i, qui mana, té el control mediàtic, tan influent en els nostres posicionaments i maneres de pensar, imposa la moda i el políticament correcte. El diner mana, qui el té no el vol compartir, ni dedicar-lo al bé comú, sinó aconseguir-ne més, sempre a costa del més feble, l'obedient treballador.

Un altre aspecte destacat és el concepte de democràcia directa, l'assemblearisme, el que qui té el poder de decisió real és el de baix i el de dalt només gestiona la confiança atorgada. Avui en dia, votes a un partit i, si guanya, aquest nomena President, Consellers, Directors Generals, Secretaris Generals, Subdirectors Generals, càrrecs de confiança, comandaments, etc. Tots ells amb certa capacitat per dictar normes o ordres que ens afecten a tots, i tot plegat sense que ningú els hagi votat. És això democràcia? Somiem una mica. Imagineu-vos que s'implanta el sistema de piràmide invertida, que, si traslladem l'exemple a un cos policial, els mossos elegeixin al seu caporal, els caporals al seu sergent, i així cap a munt. Quanta merda, corrupció i d'altres històries s'eliminarien. Creieu que les coses no anirien millor? Creieu que hi hauria l'actual comissari, DG, Conseller? Ja procurarien governar pel poble! Ara traslladeu l'exemple a una organització sindical

L'EVOLUCIÓ ANARQUIA

i veureu la gran diferència que hi pot haver i hi ha entre nosaltres i els altres, i, òbviament, la diferència és positiva, si s'entén per positiva la transparència, la democràcia, la honestedat, la integritat, en definitiva, l'ANARQUIA.

No sóc filòsof, no sóc un anarquista dogmàtic, no sóc un anarquista format, podríem dir que sóc un anarquista intuïtiu, d'aquí la manca de rigorositat, simplicitat o la incapacitat que observareu per haver desenvolupat amb major coherència aquest escrit, però penso que l'important d'aquest escrit no és el que es diu, sinó el que es llegeix entre línies o la reflexió que a cada lector li pugui provocar. Per la meua banda, només he volgut contribuir a una petita discriminantització d'una ideologia que és molt bonica i a la que seria molt bo que tots ens aproximéssim, a pesar de la seva utopia. Les idees rarament són dolentes, són les persones les que ho són i trobarem gent dolenta i bona en totes i cadascuna d'elles.

SALUT!

LA VERGONYA DELS IMMIGRANTS IL·LEGALS

Enric Alsina Illa

Estem a l'any 2.001. Els polítics i els grans executius d'empreses internacionals parlen de globalització econòmica, d'aldea mundial, per justificar les polítiques liberals, la reducció de la protecció social, la competitivitat. Tanmateix, hi ha persones "il·legals", hi ha persones que, per poder viure, per poder treballar, han d'arriscar les seves vides, quan no morir, s'han de posar en mans de mafiosos. Això és una vergonya!. Com pot ser que siguin capaços d'enviar satèl·lits a l'espai i no siguin capaços d'aturar aquesta vergonya. Com pot ser que, avui en dia, una persona sigui il·legal pel fet d'haver nascut en un o altre lloc? Tan difícil seria fer les coses bé? No estic en contra que hi hagi un control documental sobre les persones, de fet, penso que és absolutament necessari. Tanmateix i òbviament, la política d'estrangeria de la poderosa Unió Europea no només es un fracàs, sinó que està provocant morts, més inclòs que d'altres problemes que semblen ser més importants, com ara el terrorisme. No estarà aquesta llei o normativa provocant un genocidi? i si fos així, qui en seria el responsable? Ara, és clar, com que els morts no són espanyols, no provoquen moviment. La mort d'una persona és la mort d'una persona, sigui de la raça que sigui i, els polítics, si tenen vergonya, hi han de posar solució. No seria molt millor que, els qui vulguin venir a la Unió Europea ho podessin fer legalment? Per mitjans normals, com quan un europeu va a qualsevol part del món? Demanem-los els documents que vulguem, o fem-los-hi, posem els requisits que vulguem, però cap compliment de normes administratives ha de provocar morts o situacions com les que estem vivint. A qui pot interessar el manteniment d'una situació com aquesta? Qui hi està guanyant diners?

També hi ha una altra manera d'actuar en aquest tema: estudiem la causa del problema i abordem-la. Si és que la vinguda d'estrangers és tan dolenta o pot provocar tants problemes (cosa que dubto), posem els mitjans per a que no vulguin venir, perquè vulguin quedar-se al seu país, ajudem-los amb el que sigui, que aquesta sigui una prioritat pressupostària.

Al món ric, a la Unió Europea, es gasten molts diners que paguem tots, no pas en protecció social, sinó en despeses absolutament prescindibles. Perquè hi pot haver 4 o cinc cents parlamentaris i senadors per anar a llegir el diari o dormir, això quan acudeixen a la cambra, perquè tants regidors, càrrecs polítics, duplicitats administratives, despeses publicitàries i protocol·làries, gent cobrant de tot arreu, fortunes multimilionàries que si, proporcionalment, paguessin els impostos que paguem els treballadors hi hauria el doble de pressupost. Que si diputacions, que si consells comarcals, que si entitats de tota mena, totes xuclant de la mamella. Diners n'hi ha o hi ha d'on treure'ls, cal voler.

No sé si hi ha molta gent que pensi d'aquesta manera, però sí que crec que hi ha molta gent que no li preocupen aquests temes que no se'ls plantegen. Tan si som molts com si som pocs, els que siguem, en la mesura de les nostres possibilitats, en els nostres àmbits, hem d'intentar incidir per canviar aquesta realitat, per a que s'acabi aquesta vergonya

TASCA JURÍDICA

La nostra Secretaria d'Afers Jurídics va de bòlit, pel qual, demanem disculpes als companys que estan en llista d'espera per atendre la complimentació de les seves demandes. Aquest darrer mes, al marge d'atendre els diversos actes de tràmit, al·legacions, i escrits sobre tots els assumptes jurídics que tenim oberts de mesos anteriors podem concretar la tasca afegida en els següents temes,

- Interposició de 6 recursos d'alçada pel resultat de no apte en la prova psicotècnica del procés selectiu de caporals.
- 3 reclamacions d'aplicació de coeficient multiplicadors per haver treballat en dia planificat com festiu.
- Al·legacions vers dos expedients administratius contradictoris sobre remoció de lloc de treball. Ja han començat a voler prendre les places a companys que se les han guanyades per concurs mitjançant sistemes arbitraris. Per tant, s'estan complint les previsions que fèiem en aquell comunicat en que dèiem «**AGAFAT QUE ET MOUEN**»
- Estudi previ a la presentació de contenciós-administratiu contra el nou Reglament de Provisió de Llocs de Treball.
- Reclamació de compensació per exercir de responsable. Molts companys estan exercint tasques que corresponen a categories superiors. Estem intentant que se'ls compensi econòmicament aquesta tasca.
- Actes i escrits relatius a dos expedients disciplinaris.
- 3 recursos per modificació de lloc de treball. Companys als que se'ls ha canviat el tipus d'horari, la denominació de la plaça o se'ls ha canviat les funcions de la plaça que tenien guanyada per concurs.
- 1 reclamació sobre el FAS.
- 1 recurs contra denegació de permís d'assumptes personals.
- 1 petició de reducció de jornada per guarda i custòdia de fill.

EL SINDICAT ÉS ÚTIL

Sovint se sent aquell comentari que diu que els sindicats no serveixen per res o que no fan res. Bé, amb les reflexions que faig en aquest escrit espero demostrar tot el contrari i, de retruc, aviam si algú s'engresca a treballar amb nosaltres.

Sense tenir en compte la tasca interna que genera un sindicat (comptabilitat, administració, gestió, arxiu, etc.) centrarem el tema en les utilitats d'un sindicat. Des d'aquest punt de vista, podem dividir la tasca sindical en dos grans àrees: l'atenció a l'afiliat i la lluita pels interessos del col·lectiu.

1- Atenció a l'afiliat.- Quan un afiliat té un dubte, una consulta a fer, un problema o vol reclamar qualsevol cosa, el sindicat és l'eina que utilitza i us assegurem que s'atenen molts requeriments d'afiliats. El que passa és que, sovint, les pretensions de l'afiliat no són realitzables o no s'assoleixen per raons legals, però això no vol dir que no s'estigui sent útil o eficaç en aquest camp.

2- La lluita pels interessos del col·lectiu.- Es difon, a través de revista o de comunicats, informació que creiem d'interès; es lluita jurídicament contra totes les disposicions, normes o actes administratius que considerem contraris als interessos del col·lectiu; quan hi ha negociació, es defensen aquests interessos. Tot això influeix en major o menor mesura en l'acció de l'empresa. Altra cosa són els resultats que s'obtenen i convenim amb que són molt minsos. Són molt minsos perquè la nostra empresa és l'Administració, i com a tal, no només és empresa, sinó que, a més disposa de potestat reglamentària, és a dir, dicta la norma, la interpreta i l'executa. Si, a més, ens trobem amb un empresari prepotent, dictatorial, irrespectuós amb els drets laborals, la capacitat d'abús d'aquesta potestat reglamentària és infinita. Però, estem esperançats en un canvi radical i ben proper. Ja us hem informat en comunicats i revista anterior que, a tota llum, l'actuació de l'empresa en el darrer any és il·legal, ja que s'han estat celebrant reunions de Consell de Policia sense el quòrum d'assistència mínim necessari. Si tal com creiem, l'empresa necessita la nostra assistència al Consell per tirar endavant normes, disposicions i actes de tota mena que ens afectin, aquesta serà la nostra força per negociar i, a partir de l'establiment d'aquest criteri, que suposem hauréu imposat per sentència judicial, és quan realment començarem a tenir incidència i poder assolir o aproximar-nos a totes aquelles reivindicacions laborals que tenim i teniu.

Suposem o creiem que els comentaris negatius sobre la tasca sindical els origina, en general, una falsa expectativa sobre el que pot o no pot fer un sindicat. Un sindicat pot lluitar contra una injustícia, però també pot perdre. Un sindicat no pot resoldre de forma immediata tots els problemes. Qui mana, qui decideix, qui executa, qui fa, és l'empresa, i el sindicat és una força de resistència que reacciona, no té cap culpa que l'empresa actuï malament, de forma il·legal o injusta ni de que l'empresa no faci cas als seus requeriments o denúncies. El que cal exigir a un sindicat és que lluiti, que no es conformi, que sigui coherent.

Si s'assumeix que és, per a que serveix o per a què és útil un sindicat veurem la injustícia d'aquests comentaris.

CAT, al teu costat, sempre amb tu, AFILIA'T.

Que t'oferim? Confiança, solidaritat, suport, amiat, assessorament, ens agrada ajudar, ens preocupen els problemes de la gent i ens interessen.

Compta amb nosaltres, nosaltres comptem amb tu.

SALUT !

PRESTIGI

Enric Alsina Illa

Hi ha una dita que diu que per tenir la boca grossa cal tenir el cul net. El nostre sindicat, i jo també, tenim la boca bastant grossa, és a dir, som molt crítics. No som sants i suposo que alguna crítica que se'ns fa o faci té raó i l'assumim, però, en general, crec que tenim el cul bastant net.

Aquest comentari el faig perquè em preocupa el que la gent pensa o té assumit i m'agrada que se sàpiga la veritat.

El mes passat, repartint revistes per les destinacions de Girona, un company de trànsit Figueres em va preguntar que quan de temps feia que jo estava alliberat. Al nostre delegat de Brians, en una discussió sobre sindicalisme amb un altre company, li van fer la mateixa referència.

Potser sóc massa susceptible o malpensat, però, em fa l'efecte com si la gent pensés que jo fa molts anys que estic alliberat i d'aquí arribés a la conclusió que no vull treballar de policia o que estic utilitzant el sindicat per viure bé, en fi, allò que sovint nosaltres mateixos hem criticat. No puc convèncer a ningú per a que pensi bé o malament de mi, però sí que crec que els fets han de quedar clars.

Estic alliberat des de les passades eleccions del 1.999, és a dir, no arriba a dos anys. Des de la fundació del sindicat, l'any 92, fins l'any 99, només he estat alliberat en períodes interromputs, mai de forma seguida. M'alliberava quan veia que hi havia conflictes molt importants o que requerien la meva dedicació total. Tot i ser sempre Secretari General, excepte en el període que va anar del març del 97 fins a octubre

del 98, sempre m'agradat treballar en el meu destí i dedicar temps lliure a la tasca sindical. D'aquí que, a pesar de no estar alliberat, la meva participació en el sindicat sempre tingués reflexa i, potser per això, a la gent li fa l'efecte que fa molts anys que estic alliberat, cosa absolutament falsa. Sí que fa molts anys que treballo sindicalment, però no alliberat.

És més, si no fos pels fets ocorreguts en el sindicat l'any 98 arrel dels quals vaig haver d'esforçar-me molt, posar-me en primera línia i

treballar com un ca..., i el compromís personal que considero haver adquirit per tirar això endavant amb els afiliats, preferiria no estar alliberat, treballar en el meu destí i fer la tasca sindical en dies lliures. De fet, quan el sindicat torni a tenir la força que teníem abans, hagi recuperat el perdut, si ho aconseguim, és el que penso fer. Ara bé, el que no penso fer mai més és deixar voluntàriament la direcció del sindicat i arribar-me a que ens el tor-

nin a destruir. Consti que dic "voluntàriament", és a dir, que si en un Congrés guanya democràticament una altra candidatura, doncs no passa res.

Penso que la imatge dels dirigents sindicals és molt important per la pròpia imatge de l'organització, per això he considerat necessari fer aquests aclariments. Encara diré més. Actualment visc a Blanes i estic destinat allà, tanmateix, cada dia, em tiro tres hores a la carretera per venir a treballar a Barcelona, al sindicat, a més de gastar-me entre 24 i 30 mil pts. al mes en benzina.

SALUT!

QUALSEVOL SEMBLANÇA
AMB LA GRUA
REALTAT ÉS MÉS
QUE UNA COINCIDÈNCIA

KK ES BASA EN FETS
ABSURDA I INCREÏBLE-
MENT REALS

KK NO TÉ PER QUÈ
COINCIDIR AMB LES
OPINIONS EXPRESSES
EN ALTRES SECCIONS
DE LA REVISTA

**K&K ENTREVISTA A L'ENCARREGAT DE FOTOCOPIAR
ELS EXAMENS DE LA EPC.:**
- NO ENS VAREM EQUIVOCAR, EL QUE PASSA ÉS QUE
LA GENT ESTUDIA POC.

EXAMEN
1 - QUÈ DIU LA SEGONA
LEI DE LA TERMODINÀMICA.
2 - QUÈ ÉS L'ENTROPIA
3 - RELACIONA TEORIA DE LA RELATIVITAT
I BIG BANG

DOCUMENT
HEM TINGUT ACCÉS
AL PROPER EXAMEN
DE CAPORAL

SEMINARIS EPC

- COM DIGNIFIQUEN
ELS SINDICATS LA
PROFESSIÓ POLICIAL:
(SEGONS APPAC)
- REGALANT QUOTES
D'AFILIACIÓ
- OBTENINT DESCOMPTES
- VENENT PISOS, MÒBILS...
- **NO** ASSISTINT AL
SEMINARI

**JULIA G. VALDECASAS PROHIBEIX LA MANI
A GARC. MITRE:**

MIRA YA HE
ESCRITO MIL
VECES "ARZALLUS
ES UN LOCO"

Y VIOLENTO...

CLARO

EN LA
LENGUA DE
ENCUENTRO Y
JAMÁS
IMPUESTA?

SI

RECORD

**TOMBOLA
AQUI HI HA POMEADOR**

CONCURS DE
TRASLLATS

MOSSITO
PILOTO

MAGNÍFICO
PREMIÓ. PLASA
EN PROPIEDA
MOSSOIA A 200km
DE CASA GENTILISA
DE SAP-UGT!!

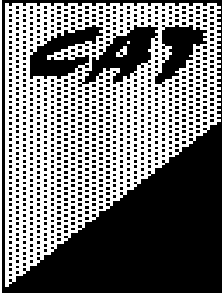
QUEES
LA VIDA?
UN FRENESI?...

...ES UNA
TOMBOLA
DE LUZ Y DE
COLOR.

**PROTESTES PER ALGUNES ACTUACIONS
DELS MOSSOS EN COMARQUES DE
DESPLIEGAMENT**

QUE PASSA !!
QUE TE METO
PRIMO !!
DOS YOYAS,
CLARO.

MOSSOS

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS

C/ Tanger 48, baixos 1ª, Barcelona 08018
Telf. 93 485 03 50 Fax. 93 309 44 80
email: cat-me@teleline.es
www.catme.es.vg

SOL·LICITUD D'AFILIACIÓ

DADES PERSONALS

Nom i Cognoms _____

Adreça _____

Població _____ CP _____

Comarca _____ Província _____

Telèfon _____ NIF _____

Estudis _____

E-mail _____

* Desitjo rebre correspondència i publicacions al meu domicili: SI / NO

DADES PROFESSIONALS

Categoria _____ Núm. agent _____ Promoció _____

Escamot _____ Destinació _____

Tel. servei/ext. _____

DADES BANCÀRIES

Banco Caixa _____

Entitat _ _ _ _ Oficina _ _ _ _

Dígit de control _ _

Número de compte _ _ _ _ _

Signatura:

ALTRES DADES (A omplir pel CAT-ME)

Data d'afiliació _____ Núm. de carnet _____

Delegat que repl'alta _____

Observacions _____